

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 336

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 aprilie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
90.		408.	
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 176/2005 pentru reglementarea unor probleme financiare în anul 2005 în domeniul asigurărilor pentru șomaj		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	5
	2	409.	
391.		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	5
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 176/2005 pentru reglementarea unor probleme financiare în anul 2005 în domeniul asigurărilor pentru șomaj	2	410.	
		— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	6
★			
92.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2005 pentru ratificarea Acordului de împrumut, în valoare de 60,0 milioane dolari S.U.A., dintre România, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului „Economia bazată pe cunoaștere”, semnat la București la 8 decembrie 2005		Decizia nr. 208 din 7 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului	6-7
	3	Decizia nr. 210 din 7 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	8-10
393.		Decizia nr. 212 din 7 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. i) și alin. (2) teza finală, precum și ale art. 45 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	10-12
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2005 pentru ratificarea Acordului de împrumut, în valoare de 60,0 milioane dolari S.U.A., dintre România, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului „Economia bazată pe cunoaștere”, semnat la București la 8 decembrie 2005	3	Decizia nr. 266 din 16 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă	13-16
★			
406.			
— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4		
407.			
— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 176/2005 pentru reglementarea unor probleme financiare
în anul 2005 în domeniul asigurărilor pentru șomaj**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 176 din 8 decembrie 2005 pentru reglementarea unor probleme financiare în anul 2005 în domeniul asigurărilor pentru șomaj, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.131 din 14 decembrie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 10 aprilie 2006.

Nr. 90.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 176/2005 pentru reglementarea
unor probleme financiare în anul 2005 în domeniul
asigurărilor pentru șomaj**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 176/2005 pentru reglementarea unor probleme financiare în anul 2005 în domeniul asigurărilor pentru șomaj și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 6 aprilie 2006.

Nr. 391.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2005 pentru ratificarea Acordului de împrumut, în valoare de 60,0 milioane dolari S.U.A., dintre România, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului „Economia bazată pe cunoaștere“, semnat la București la 8 decembrie 2005

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180 din 14 decembrie 2005 pentru ratificarea Acordului de împrumut, în valoare de 60,0 milioane dolari S.U.A., dintre România, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului „Economia bazată pe cunoaștere“, semnat la București la 8 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.166 din 22 decembrie 2005, cu următoarea modificare:

— **La articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — (1) Contribuția României la realizarea Proiectului, inclusiv impozitele și taxele, contribuțiile angajatorului către bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor de consultanță externă se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, din sumele prevăzute anual cu această destinație.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LUCIAN AUGUSTIN BOLCAȘ

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 aprilie 2006.
Nr. 92.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2005 pentru ratificarea Acordului de împrumut, în valoare de 60,0 milioane dolari S.U.A., dintre România, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului „Economia bazată pe cunoaștere“, semnat la București la 8 decembrie 2005

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2005 pentru ratificarea Acordului de împrumut, în valoare de 60,0 milioane dolari S.U.A., dintre România, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională

pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului „Economia bazată pe cunoaștere“, semnat la București la 8 decembrie 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 aprilie 2006.
Nr. 393.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 211 din 16 martie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vințier Ștefan Mihai, judecător la Judecătoria Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 6 aprilie 2006.

Nr. 406.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 211 din 16 martie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Fărcaș Aurel-Ioan, judecător la Curtea de Apel Târgu Mureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 6 aprilie 2006.

Nr. 407.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 211 din 16 martie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Timofte Dan, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 6 aprilie 2006.

Nr. 408.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 211 din 16 martie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Paicu Alexandru, prim-procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 6 aprilie 2006.

Nr. 409.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 191 din 9 martie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Labău Eugenia Dorina, judecător la Tribunalul Alba, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 aprilie 2006.
Nr. 410.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 208

din 7 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în Dosarul nr. 4.983/2005 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, consilier juridic Costela Hostinar cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul autorului excepției arată că textul de lege criticat a fost modificat fără ca modificarea să preia soluția legislativă anterioară, așa încât lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, arătând că soluția legislativă cuprinsă în textul de lege criticat nu a mai fost păstrată în urma modificării acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.983/2005, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 340/2004 privind instituția prefectului**, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor într-o cauză având ca obiect acțiunea în anulare a unui ordin emis de președintele acesteia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 25 din Legea

nr. 340/2004 aduc atingere prevederilor art. 16 și art. 41 alin. (1) din Constituție. În acest sens arată că „a se acorda aviz favorabil doar unei singure persoane [de către prefect], în contextul în care potrivit Statutului funcționarilor publici ocuparea funcțiilor vacante se face prin [...] concurs“, reprezintă „o încălcare flagrantă a prevederilor constituționale menționate anterior“. Totodată, „prevederile art. 25 din Legea nr. 340/2004, astfel cum pot fi interpretate, creează o situație evident discriminatoare, deoarece avantajează o persoană care, pe criterii politice, a obținut o astfel de propunere din partea prefectului, în detrimentul oricărei alte persoane care îndeplinește de fapt toate condițiile prevăzute de lege pentru a participa la un concurs pentru ocuparea unei funcții publice vacante“.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 25 din Legea nr. 340/2004 privind instituția prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 21 iulie 2004.

Ulterior Încheierii de sesizare din 14 noiembrie 2005, atât titlul Legii nr. 340/2004, cât și art. 25 din acest act normativ au fost modificate prin art. 1 pct. 1 și pct. 21 din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în Dosarul nr. 4.983/2005 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179 din 14 decembrie 2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 340/2004 privind instituția prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.142 din 16 decembrie 2005.

În prezent, textul criticat are următorul conținut:

— Art. 25: „(1) Din comisia de concurs pentru ocuparea postului de conducător al unui serviciu public deconcentrat face parte obligatoriu și un reprezentant al instituției prefectului din județul în care își are sediul serviciul public, desemnat prin ordin al prefectului, în condițiile legii.

(2) Prefectul poate propune miniștrilor și conducătorilor celorlalte organe ale administrației publice centrale organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale sancționarea conducătorilor serviciilor publice deconcentrate din subordinea acestora.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16, privind egalitatea în drepturi, și ale art. 41 alin. (1), privind dreptul la muncă și libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Ulterior datei la care Curtea Constituțională a fost sesizată, dispozițiile art. 25 din Legea nr. 340/2004 au fost modificate, soluția legislativă adoptată în urma modificării textului fiind substanțial diferită.

Curtea constată că anterior modificării intervenite textul de lege criticat prevedea că: „Numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale se fac numai la propunerea prefectului, în condițiile legii.“

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea se pronunță asupra prevederii legale în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Având în vedere că, în cauză, această cerință nu este îndeplinită și că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se poate pronunța asupra dispozițiilor „dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare“, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 340/2004 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, conform dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 210
din 7 martie 2006**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Adam Jinaru în Dosarul nr. 1.273/2005 al Judecătoriei Brezoi.

La apelul nominal sunt prezenți Dan Doru Ghiga și Sorin Mirel Ghiga, prin avocat Ștefania Ricman, precum și Societatea Comercială „Forest Investments Group” — S.R.L. din București, prin avocat Dorin Georgescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul părților Dan Doru Ghiga și Sorin Mirel Ghiga solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale, întrucât, prin intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2000, legiuitorul a readus în actualitate o formă de indiviziune forțată și perpetuă, al cărei regim juridic presupune numai o altă modalitate de exercitare a dreptului de proprietate sau a dreptului de moștenire. Aceste particularități ale dreptului de proprietate în indiviziune sunt determinate de faptul că bunurile respective sunt administrate și exploatate exclusiv în formele asociative prevăzute de lege, corespunzător situației existente în momentul trecerii lor în proprietatea statului. Limitele și conținutul dreptului de proprietate comună recunoscut în favoarea formelor asociative prevăzute de lege au fost

stabilite în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție. Depune note scrise.

Avocatul Societății Comerciale „Forest Investments Group” — S.R.L. solicită admiterea excepției, susținând că alineatele (7) și (8) ale art. 28 din Legea nr. 1/2000 „desființează” dreptul de dispoziție asupra terenurilor aflate în indiviziune, contravenind dispozițiilor art. 44 din Constituție, iar trecerea în proprietatea publică a proprietății indivize în cazul dizolvării acestor forme asociative echivalează cu o expropriere.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că legiuitorul a avut în vedere anumite particularități ale proprietății în forme asociative, în concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.273/2005, **Judecătoria Brezoi a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**, excepție ridicată de Adam Jinaru într-o cauză civilă având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât, fiind vorba de proprietate comună în formă asociativă (în speță obștea), toți membrii acesteia, de comun acord, ar trebui să decidă cu privire la exercitarea dreptului de dispoziție.

Judecătoria Brezoi apreciază excepția ca nefondată. În acest sens consideră că, având în vedere particularitățile regimului juridic al proprietății comune, legiuitorul poate aduce limitări dreptului de proprietate, în concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția neîntemeiată. Este invocată în susținere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră prevederile legale criticate ca fiind constituționale, invocând, de asemenea, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 28 alin. (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000. Prevederile de lege criticate au fost modificate prin punctul 31 din Titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, și au următoarea redactare:

„ (7) Terenurile acestor forme asociative nu pot fi înstrăinate în nici un mod, în întregime sau în parte.

(8) În cazul dizolvării formelor asociative proprietatea indiviză a acestora va trece în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective.“

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează.

Cu privire la regimul juridic al unor forme tradiționale de organizare a exploatarei terenurilor forestiere (obști, composesorate etc.), reglementate în prezent în Legea nr. 1/2000, Curtea, prin Decizia nr. 173 din 12 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 9 iulie 2002, pronunțată în cadrul controlului *a priori*, a statuat că proprietatea comună sub toate formele pe care sistemul juridic românesc le cunoaște nu este o formă de proprietate al cărei exercițiu ar fi supus unor îngrădiri. Indiviziunea, ca formă a proprietății comune, are în vedere pluralitatea subiectelor dreptului de proprietate, iar conținutul acestuia privește o universalitate de bunuri. Atunci când există diferențe între formele de proprietate comună ori între acestea și proprietatea exclusivă, în ceea ce privește exercitarea unora dintre atributele dreptului de proprietate, aceste diferențe corespund particularităților regimului juridic al acelei forme de proprietate. În aceste condiții, regimul juridic al proprietății privind terenurile forestiere restituite foștilor proprietari, în cadrul formelor asociative menționate, este determinat de legiuitor, în considerarea particularităților economice și sociale și juridice ale acestora, înaintea trecerii terenurilor în proprietatea statului. Aceste particularități cuprind anumite limitări ale exercitării dreptului de proprietate, decurgând tocmai din modul de organizare a unor astfel de forme asociative.

De aceea, legiuitorul a reglementat în mod deosebit această categorie de bunuri, sub condiția exploatarei terenurilor forestiere în forme asociative și cu respectarea regimului silvic. Limitele și conținutul acestui drept au fost stabilite în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție.

De altfel, în acest sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 584 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.143 din 19 decembrie 2005, atunci când a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000.

Cele statuate în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Adam Jinaru în Dosarul nr. 1.273/2005 al Judecătoriei Brezoi.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 212

din 7 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. i) și alin. (2) teza finală, precum și ale art. 45 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. i) și alin. (2) teza finală, precum și ale art. 45 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ana Ciurcu, Emil Gongescu, Nicoleta Dumitrescu și Constantin Stelian Iordănescu în Dosarul nr. 12.119/2002 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal este prezent personal Constantin Stelian Iordănescu și asistat de avocat Laura Cosma. Sunt prezenți, de asemenea, Ana Ciurcu, Emil Gongescu și Nicoleta Dumitrescu, prin același avocat. Lipsesc celelalte

părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul părților prezente solicită admiterea excepției. Arată că prin adoptarea Legii nr. 10/2001, legiuitorul a ignorat întinderea și limitele dreptului de proprietate, pe care ar fi trebuit să îl interpreteze și să îl aplice în concordanță cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și în raport de jurisprudența Curții Constituționale. Astfel, legiuitorul a inclus în sfera de aplicabilitate a acestei legi imobile preluate de stat fără titlu, legiferând posibilitatea ca foștii proprietari să primească numai despăgubiri. De aceea, restricția instituită de art. 2 alin. (2) teza a doua este nejustificată din punct de vedere obiectiv și rațional. În ce privește neconstituționalitatea art. 45 alin. (5), arată că această prevedere instituie o restrângere aberantă a exercițiului dreptului la acțiune pentru constatarea nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare privind imobilele ce cad sub incidența Legii nr. 10/2001.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că scopul Legii nr. 10/2001 a fost acela de reparare a tuturor abuzurilor și injustițiilor din trecut, astfel că textele de lege criticate sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 12.119/2002, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. i) și alin. (2) teza finală, precum și ale art. 45 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Ana Ciurcu, Emil Gongescu, Nicoleta Dumitrescu și Constantin Stelian Iordănescu într-o cauză civilă având ca obiect constatarea nulității absolute a unor contracte de vânzare-cumpărare a unor apartamente.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât includ în sfera de aplicare a Legii nr. 10/2001 și imobilele preluate de stat fără titlu valabil sau fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data preluării imobilului, precum și cele preluate prin acte administrative emise fără temei legal. În acest fel este afectată și obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, care, în jurisprudența sa, a decis că prevederile Legii nr. 10/2001 nu sunt aplicabile imobilelor cu privire la care statul nu a dobândit legal dreptul de proprietate.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că prevederile art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 10/2001 sunt constituționale. În ceea ce privește prevederile art. 2 alin. (2), apreciază că acestea sunt neconstituționale, în raport cu art. 44 alin. (1) și (2) și art. 53 din Constituție, deoarece ele creează o categorie distinctă de imobile preluate de stat fără titlu valabil. În opinia instanței de judecată, foștii proprietari ai acestor categorii de imobile nu își pot exercita prerogativele dreptului de proprietate decât după primirea deciziei sau a hotărârii judecătorești de restituire. De asemenea, apreciază că și prevederile art. 45 alin. (1), (2) și (5) din această lege sunt neconstituționale, în raport cu art. 15 alin. (2), întrucât prin sintagma „în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință”, cuprinsă în acest articol, se ajunge la validarea cu efect retroactiv a actelor juridice de înstrăinare a unor imobile preluate fără titlu valabil, cu singura condiție a existenței buneii-credințe în momentul încheierii actului juridic.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră prevederile legale criticate ca fiind constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Excepția are ca obiect prevederile art. 2 alin. (1) lit. i) și alin. (2) teza finală, precum și ale art. 45 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005.

Textele legale criticate au următorul conținut:

— Art. 2 alin. (1) lit. i) și alin. (2): „(1) În sensul prezentei legi, prin imobile preluate în mod abuziv se înțelege:

[...]

i) orice alte imobile preluate fără titlu valabil sau fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data preluării, precum și cele preluate fără temei legal prin acte de dispoziție ale organelor locale ale puterii sau ale administrației de stat.

(2) [...] Persoanele ale căror imobile au fost preluate fără titlu valabil își păstrează calitatea de proprietar avută la data preluării, pe care o exercită după primirea deciziei sau a hotărârii judecătorești de restituire, conform prevederilor prezentei legi.“

— Art. 45 alin. (1), (2) și (5): „(1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.

(2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.

[...]

(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) — egalitatea în drepturi, art. 21 — accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) și (2) — garantarea și ocrotirea proprietății private, art. 53 — restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și al art. 147 — deciziile Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la unele dintre textele constituționale invocate în cauza de față.

Astfel, cu privire la constituționalitatea art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 10/2001, Curtea prin Decizia nr. 556 din 25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.046 din 24 noiembrie 2005, a decis că soluția de restituire a unor asemenea categorii de imobile este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și a abuzurilor din legislația anterioară.

Cu privire la constituționalitatea art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, Curtea, prin Decizia nr. 482 din 11 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 4 februarie 2004 a statuat că acest text reglementează ipoteza în care unele imobile au fost preluate de stat printr-un act administrativ ilegal ori fără titlu sau în condițiile inexistenței reglementării legale care să constituie temeiul juridic al constituirii dreptului de proprietate al statului. Legea a prevăzut numai că această calitate de proprietar avută la data preluării imobilului va fi

exercitată de titular după primirea deciziei sau a hotărârii judecătorești de restituire, conform prevederilor prezentei legi.

Referitor la constituționalitatea art. 45 alin. (1), (2) și (5), Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 69 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 3 aprilie 2003, și prin Decizia nr. 110 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 22 martie 2005, reținând că, prin consacarea bunei-credințe ca o cauză de asanare a nulității absolute a actelor de înstrăinare a imobilelor preluate fără titlu valabil, legiuitorul a înțeles ca în conflictul de interese legitime dintre adevăratul proprietar și subdobânditorul de bună-credință al bunului său imobil să fie preferat cel din urmă. Recunoașterea prevalenței interesului subdobânditorului de bună-credință a fost impusă de rațiuni ce vizează asigurarea securității circuitului civil și stabilitatea raporturilor juridice.

Atât considerentele, cât și soluțiile acestor decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Cu referire la criticile de neconstituționalitate vizând încălcarea art. 16 alin. (1) și (2), art. 53 și art. 147 din Constituție, Curtea constată că sunt neîntemeiate, întrucât prevederile legale criticate se aplică deopotrivă tuturor persoanelor aflate în ipoteza reglementată de aceste texte și nu prevăd nici o restrângere a prerogativelor dreptului de proprietate.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 147 din Constituție, Curtea constată că aceste dispoziții nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. i) și alin. (2) teza finală, precum și ale art. 45 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ana Ciurcu, Emil Gongescu, Nicoleta Dumitrescu și Constantin Stelian Iordănescu în Dosarul nr. 12.119/2002 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 266
din 16 martie 2006referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea
și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electrocentrale București” — S.A. în Dosarul nr. 3.150/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat Andrei Șarban, lipsind părțile Societatea Comercială „Termoelectrică” — S.A. București, Ministerul Finanțelor Publice, Municipiul București, prin primar, Societatea Comercială „Institutul de Studii și Proiectări Energetice” — S.A., Josette Anne Marie Iliescu, Rodica Alexandra Teodorescu și Rodica Velia Niculescu, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 967D/2005, nr. 987D/2005, nr. 995D/2005, nr. 1.036D/2005, nr. 9D/2006, nr. 22D/2006 și nr. 87D/2006.

La apelul nominal în Dosarul nr. 967D/2005 se constată lipsa autorilor excepției, Ioan Șeulean și Elena Sisila Șeulean, și a părților Gheorghe Tudor și Elena Tanita Tudor, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal în Dosarul nr. 987D/2005, lipsesc autorii excepției, Tatiana Alina Pippidi, Cristian Romulus Pârvulescu, Asociația Pro Democrația, Monica Macovei și Renate Weber, precum și partea Ioan Talpeș, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal în Dosarul nr. 995D/2005 se prezintă partea Marin Lixandru, lipsind autorii excepției, Parasca Biriș și Radu Biriș, și părțile Dima Elena Tănăsescu, Maria Doina Dan, Anamaria Dan și Cristina Dan, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal în Dosarul nr. 1.036D/2005 se constată lipsa autorului excepției, Societatea Comercială „Inter Center Service” — S.A. din Timișoara, și a părților Consiliul Local Timișoara, Consiliul Județean Timiș și prefectul județului Timiș, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal în Dosarul nr. 9D/2006 se prezintă autorul excepției, Paula Teodorescu, și partea Lucia Nasta, prin reprezentant Georgeta Nasta.

La apelul nominal în Dosarul nr. 22D/2006 se prezintă autorul excepției, Ilie Păun, personal și asistat de avocat Eugenia Crângariu, și părțile Veronica Maria Munteanu, Carmen Mona Munteanu și Cristian Ștefan Munteanu, prin avocat Cristina Damir.

La apelul nominal în Dosarul nr. 87D/2006 se prezintă partea Inspectoratul de Stat în Construcții, prin consilier juridic Liviu Dragomir, lipsind autorul excepției, Cornelia Hapca, și părțile Consiliul Local Alba Iulia și Municipiul Alba Iulia, prin primar, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea celor opt dosare.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 967D/2005, nr. 987D/2005, nr. 995D/2005, nr. 1.036D/2005, nr. 9D/2006, nr. 22D/2006 și nr. 87D/2006 la Dosarul nr. 959D/2005, care este primul înregistrat.

Societatea Comercială „Electrocentrale București” — S.A., prin avocat, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, următoarele: textul legal criticat nu dă posibilitatea justițiabilului de a supune unui control judecătoresc decizia administrativă de trimitere a cauzelor spre altă instanță, iar actul de declinare a competenței nu poate fi atacat în nici un mod; se încalcă principiul judiciar al ierarhizării controlului judecătoresc, aceeași instanță soluționând o pricină în care s-a mai pronunțat anterior; măsura trimiterii în acest mod a cauzelor către instanțele devenite competente potrivit noii legi încalcă și principiile statuate în art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; numărul mare de sesizări de neconstituționalitate referitoare la Legea nr. 219/2005, deși nu îmbracă forma unei inițiative legislative a cetățenilor, reprezintă un semnal important că această reglementare a perturbat grav practica judiciară și încrederea cetățenilor în actul de justiție, ceea ce impune o reconsiderare a conținutului acestei legi.

Paula Teodorescu solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele arătate pe larg în notele scrise depuse la dosar.

Ilie Păun, prin avocat, pune, de asemenea, concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, arătând că noțiunea de proces echitabil include și principiul legalității căilor de atac și al controlului judiciar ierarhic, iar trimiterea dosarelor spre alte instanțe, pe cale administrativă, nu prezintă nici o garanție procesuală aferentă dreptului la apărare. Consideră că textul criticat încalcă și art. 15 din

Constituție, deoarece schimbarea competenței instanței produce efecte și asupra proceselor aflate în curs de judecată înainte de intrarea în vigoare a legii. De asemenea, se invocă încălcarea art. 16 din Legea fundamentală, deoarece unora dintre justițiabili li s-a permis accesul la instanțele superioare, inclusiv la Înalta Curte de Casație și Justiție, în vreme ce altora, pentru litigii identice, le este deschisă calea procesuală numai până la nivelul curților de apel. În sfârșit, se arată că această lege a subminat în mod grav credibilitatea justiției în fața cetățenilor și că se impune, pe viitor, modificarea sa.

Partea Marin Lixandru solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că ridicarea acesteia în fața Curții de Apel București a dus la tergiversarea soluționării recursului.

Partea Lucia Nasta solicită, prin reprezentant, respingerea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele dezvoltate în scris și depuse la dosar.

Părțile Veronica Maria Munteanu, Carmen Mona Munteanu și Cristian Ștefan Munteanu, prin avocat, pun concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că litigiul în care sunt părți este pe rolul instanțelor din 1996, iar ridicarea acestei excepții nu face decât să prelungească durata procesului. Consideră că principiul liberului acces la justiție nu înseamnă acces la toate instanțele de judecată, iar Legea nr. 219/2005 a avut rolul de a rezolva impasul în care se găsea Înalta Curte de Casație și Justiție, investită cu soluționarea unui număr foarte mare de recursuri.

Inspectoratul de Stat în Construcții, prin consilier juridic, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, susținând concluziile scrise depuse la dosar în fața Curții de Apel Alba Iulia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat deja cu privire la acest text legal, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, și că nu au intervenit elemente noi de natură să conducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.150/2005, **Curtea de Apel București – Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Societatea Comercială „Electrocentrale București” – S.A. cu prilejul soluționării unui recurs civil.

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.798/2005, **Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de

către Ioan Șeulean și Elena Sisila Șeulean cu prilejul soluționării unui recurs civil.

Prin Încheierea din 7 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 23.424/2005, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Tatiana Alina Pippidi, Cristian Romulus Pârvulescu, Monica Macovei, Renate Weber și Asociația Pro Democrația cu prilejul soluționării unei acțiuni civile.

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.565/2005, **Curtea de Apel București – Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Parasca Biriș și Radu Biriș cu prilejul soluționării unui recurs civil.

Prin Încheierea din 15 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 9.661/C/2005, **Curtea de Apel Timișoara – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Inter Center Service” – S.A. din Timișoara.

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.907/civ/2005, **Curtea de Apel București – Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Paula Teodorescu cu prilejul soluționării unui recurs civil.

Prin Încheierea din 13 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.085/2005, **Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Ilie Păun cu prilejul soluționării unui recurs civil.

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 5.536/2005, **Curtea de Apel Alba Iulia – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Cornelia Hapca cu prilejul soluționării unui recurs civil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 contravin art. 1, art. 11, art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1),

art. 20, art. 21 alin. (1)–(3), art. 24, art. 53 alin. (1) și (2), art. 115 alin. (4)–(6), art. 124 alin. (4), art. 126 alin. (1) și art. 129 din Constituție, precum și art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1, 2, 6, 7, 8, 10, 11 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Astfel, se consideră că judecarea recursurilor de către curțile de apel, care au soluționat apelul în aceeași cauză, respectiv judecarea apelurilor de către tribunale, care au soluționat aceleași cauze în primă instanță, este contrară tuturor drepturilor garantate de textele constituționale de mai sus, chiar dacă pricinile vor fi soluționate de alți judecători decât cei care s-au pronunțat deja. Totodată, trimiterea pe cale administrativă a cauzelor încalcă în mod flagrant normele de procedură privind declinarea competenței și dispozițiile art. 127 din Constituție, referitoare la caracterul public al dezbaterilor. De asemenea, cu privire la art. 15 din Constituție, s-a susținut că textele criticate sunt neconstituționale, deoarece „își extind efectele și în trecut, pentru cazuri care intrau sub reglementările vechii legi și care au fost inițiate și și-au produs efectele sub reglementările legii vechi, în speță, prin legala investire a instanței competente material la acea dată”.

Curtea de Apel București — secțiile a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, a IV-a civilă și a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și Judecătoria Sectorului 1 București și Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece, în urma trimiterii pe cale administrativă a cauzelor la instanțele devenite competente, „apare evidentă lipsirea părții de orice cale de atac împotriva unei soluționări a excepției de necompetență materială”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, dispoziții potrivit cărora:

„Art. II. — (1) *Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal investite, precum și căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii.*

(2) *Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale.*

(3) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*

(4) *În cazurile prevăzute la alin. (1)–(3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece.”*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege autorii excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale: art. 1 referitor la statul român, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 referitor la delegarea legislativă, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 referitor la instanțele judecătorești, art. 127 referitor la caracterul public al dezbaterilor și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

De asemenea, autorii excepției invocă încălcarea unor texte de drept internațional: art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, interzicerea discriminării și interzicerea abuzului de drept, și art. 1, 2, 6, 7, 8, 10, 11 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile legale criticate reglementează modificarea competenței de soluționare a căilor de atac, prevăzând trimiterea la curțile de apel, pe cale administrativă, a recursurilor aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a legii, respectiv trimiterea, în același mod, la tribunale, a apelurilor aflate pe rolul curților de apel la aceeași dată.

Textul legal criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 1 martie 2006, Curtea a respins criticile de neconstituționalitate, arătând că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată*

sunt prevăzute numai prin lege“, iar „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“. De asemenea, Curtea a reținut că, deși prin efectul aplicării imediate a noii reglementări referitoare la competența materială, aceeași instanță urmează să soluționeze o cale de atac împotriva propriei sale hotărâri, soluția legislativă adoptată nu relevă nici un fine de neconstituționalitate. Astfel, dincolo de caracterul tranzitoriu al acestei reglementări, soluționarea aparține unor complete cu o compunere diferită, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale

menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. În fine, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica privind încălcarea principiului controlului judiciar ierarhic, întrucât Constituția nu consacră un asemenea principiu, ci, potrivit art. 129, numai folosirea căilor de atac prevăzute de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electrocentrale București“ — S.A. în Dosarul nr. 3.150/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Ioan Șeulean și Elena Sisila Șeulean în Dosarul nr. 2.798/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, de Tatiana Alina Pippidi, Cristian Romulus Părvulescu, Monica Macovei, Renate Weber și Asociația Pro Democrația în Dosarul nr. 23.424/2005 al Judecătoriei Sectorului 1 București, de Parasca Biriș și Radu Biriș în Dosarul nr. 2.565/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Societatea Comercială „Inter Center Service“ — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 9.661/C/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă, de Paula Teodorescu în Dosarul nr. 2.907/civ/2005 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ilie Păun în Dosarul nr. 3.085/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie și de Cornelia Hapca în Dosarul nr. 5.536/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 115125